

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Udlændinge- og Integrationsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 14. juni 2017
Kontor: Stats- og Menneskerets-
kontoret
Sagsbeh: Rasmus Krogh Pedersen
Sagsnr.: 2017-0032/40-0084
Dok.: 2335278

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 828 (Alm. del), som Folketingets Udlændinge- og Integrationsudvalg har stillet til justitsministeren den 8. juni 2017. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Holger K. Nielsen (SF), Johanne Schmidt-Nielsen (EL), Sofie Carsten Nielsen (RV), Mattias Tesfaye (S), Josephine Fock (ALT).

Søren Pape Poulsen

/

Caroline Østergaard Nielsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 828 (Alm. del) fra Folketingets Udlændinge- og Integrationsudvalg:

”Hvad er en ministers rolle i forhold til ministerens embedsværk, og hvad indebærer det, at ministeren er den øverste forvaltningschef for et ressortområde?”

Svar:

Den udøvende magt bygger på det såkaldte ministerialsystem, jf. grundlovens § 12, hvorefter den udøvende magt er fordelt på en række ministerier, som hver ledes af en minister, der har af det politiske og retlige ansvar for hele ministerområdet. Der henvises til Jens Peter Christensen m.fl., Dansk Statsret, 2. udgave (2016), side 66.

I ministeransvarlighedsloven (lov nr. 117 af 15. april 1964 om ministres ansvarlighed) er der fastsat nærmere regler om en ministers ansvar for sin embedsførelse.

Lovens § 5 regulerer en ministers selvstændige strafansvar og har følgende ordlyd:

”§ 5. En minister straffes, hvis han forsætligt eller af grov uagtsomhed tilsidesætter de pligter, der påhviler ham efter grundloven eller lovgivningen i øvrigt eller efter hans stillings beskaffenhed.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder anvendelse, såfremt en minister giver folketingsret urigtige eller vildledende oplysninger eller under folketingsrets behandling af en sag fortier oplysninger, der er af væsentlig betydning for tingets bedømmelse af sagen.”

Lovens § 3 regulerer de tilfælde, hvor en minister kan ifalde strafansvar, fordi ministeren anses for medvirkende til en underordnetes handling. Bestemmelsen har følgende ordlyd:

”§ 3. Ved anvendelsen af borgerlig straffelovs regler om ansvar for medvirken til en lovovertrædelse skal en minister anses for medvirkende til en underordnetes handling, når

- 1) han har været bekendt med, at den pågældende handling ville blive foretaget, og har undladt at søge dette hindret.
- 2) handlingen har været et nødvendigt eller naturligt middel til gennemførelse af en beslutning, for hvilken ministeren er ansvarlig.

- 3) han har fremmet handlingens udførelse ved ikke i rimeligt omfang at føre tilsyn og fastsætte instrukser.”